

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
18 У 21597/18
06.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Зорице Китановић, председника већа, Елене Петровић и Ксеније Ивановић, чланова већа, са судским саветником Јасмином Ристић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., поднетој против туженог органа Републичког геодетског завода, ради поништаја решења 07-3 број 952-02-22-21796/2016 од 10.10.2018. године, уз учешће заинтересованог лица Јавног предузећа ЕПС Београд, Огранак ХЕ Ђердап, са адресом за пријем поште Улица Поп Стојанова број 2, Београд, у правној ствари исправке грешке у листу непокретности, након одржане усмене јавне расправе дана 28.02.2023. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 06.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбија се жалба АА из ... изјављена на решење Републичког геодетског завода - Службе за катастар непокретности Пожаревац број 952-02-9-418/2014 од 03.11.2014. године, као неоснована. Наведеним првостепеним решењем одбија се захтев за исправку грешке ББ на упис имаоца права коришћења на катастарској парцели број ... КО Пожаревац у листу непокретности број ... КО Пожаревац, као неоснован.

Тужбом поднетом Управном суду дана 30.11.2018. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа јер не садржи јасне и разумљиве разлоге за одбијање жалбе већ само набрајање решења са њиховим датумима. Наиме, разлози побијања првостепеног решења наведени су у жалби и са истих се оспорава и тужбом

оспорено решење. Тужилац указује да је решењем Секретаријата за привреду и финансије, Одсека за имовинско-правне послове Скупштине општине Пожаревац од 01.09.1977. године, експроприсана у потпуности стамбена зграда заједно са осталим објектима на парцелама ..., ..., ..., ... власништво ВВ, чији је сукцесор ГГ, покојни из ..., као и ДД и ЂЂ. Накнада за експроприсану имовину породици ВВ и ГГ никада није била исплаћена јер су у то време емигрирали у Експропријација је извршена у корист општине Пожаревац, а за потребе изградње пословне зграде и ЈЂЈ. Корисник експропријације извршио је своје обавезе и исплатио уговорени износ СИЗ-у за управљање грађевинским земљиштем општине Пожаревац по уговору од 12.01.1978. године, а у циљу изузимања из поседа ранијих власника са горе именованих парцела, након чега је накнада за експропријацију исплаћена само ДД и ЂЂ, док није исплаћена ГГ који се налазио на раду у ..., који се у поседовном листу водио као власник предметног земљишта у висини од 6/8 делова поседа и то парцела ..., ..., ..., ..., ..., ..., као и ..., ГГ се до формирања катастра у поседовном листу број ... КО Пожаревац водио као власник земљишта у висини од 6/8 дела напред поменутих парцела. Појашњава које су парцеле биле уписане у земљишној књизи Основног суда у Пожаревцу у земљишно кљижном улошку број ... КО Пожаревац. На парцелама ... и ... уписане су зграде, а на парцели ... уписана је кућа као посебна земљишно-књижна тела. Сада покојни ГГ је био уписан као корисник и власник са 3/4 наведених земљишно-књижних тела. ГГ као правни сукцесор ВВ наследио је предметне парцеле, а имајући у виду да је 1986. године он преминуо у ..., то су њега по решењу суда у Пожаревцу од 30.08.2010. године наследили ћерка и син, јер се супруга одрекла свог дела у корист своје деце. Појашњава даље да су приликом преноса података из земљишних књига у катастар наведени подаци као земљишно-књижни уписани у катастарску евиденцију. Овом приликом су као власници парцеле уписани ЂЂ, ЕЕ и ГГ. Након овог уписа, у катастарску евиденцију СКН Пожаревац уписивана су и друга лица која за то нису имала правног основа. Дакле, уписи који су уследили након што је 11.04.2007. године без знања и дозволе ГГа и његових сукцесора, сина и ћерке, власник претежног сувласничког дела иза покојног оца на кат. Парц ... ЕЕ и ЂЂ закључили су 11.04.2007. године Уговор о купопродаји непокретности са ЖЖ из Због тога су наследници ГГ син и ћерка поднели тужбу ради поништаја уписа у катастру Службе непокретности Пожаревац. Указује да је пресудом Апелационог суда у Београду потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу којом је ЂЂ оглашен кривим због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја у саизвршилаштву из члана 358. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, а чијим извршењем је у катастарску евиденцију уписана чињеница постојања права својине на 3/4 оставине иза ГГ, те је поднет захтев за упис за исти део и након уписа предметна непокретност је даље продата. Дакле, уписи које је Служба за катастар непокретности Пожаревац извршила након правноснажности ове пресуде морали су бити стављени ван правне снаге, па тако и упис ЂЂ као сувласника на предметној парцели ... КО Пожаревац. Служба за катастар непокретности при томе наставља и без основа уписује као власника ове парцеле 33 иако за то нису постојали законски услови. Наиме, током експропријације ове парцеле 70-их и 80-их година прошлог века нису у потпуности били испуњени услови за пренос власништва на истој јер не постоје докази о уплати експропријационе накнаде ранијим власницима исте, правним сукцесорима ГГ, његовој ћерки и сину. Међутим, у образложењу првостепеног решења нису наведени докази осим пуког цитирања законских одредаба чланова 96. и 98. Закона о државном премеру и катастру без њиховог тумачења. Када би се сви уписи у катастар вршили на овај начин, правна

сигурност не би постојала уопште. Последњи у низу незаконитих решења која су поводом парцеле КО Пожаревац донети је брисање зк. тела старе куће која је припадала породици ВВ и ГГ и њено бесправно рушење. Управни орган је овом приликом пропустио да наведене разлоге за рушење и да их ваљано образложи. Са свих ових и других разлога, предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење као и да туженог обавезе на накнаду трошкова за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара као и трошкове на име таксе за тужбу и одлуку.

Тужени орган је у одговору на тужбу истакао неоснованост тужбених навода остајући у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предлажући суду да тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересовано лице је у одговору на тужбу истакло да у потпуности оспорава основ тужбеног захтева. Истиче приговор недостатка активне легитимације јер је тужилац легитимисан само уколико је носилац неког права што у конкретном предмету није случај јер тужилац никада није био сопственик предметне непокретности. Сходно изнетом, предлаже да суд тужбу одбаци у складу са одредбом члана 26. став 4. закона о управним споровима. Опреза ради, како је реч о имовини чији је корисник овде заинтересовано лице, то указује да је предметна парцела ... КО Пожаревац експроприсана у складу са важећим Законом о експропријацији, на основу правноснажног решења СО Пожаревац од 07.10.1978. године. Том приликом је овде заинтересовано лице као крајњи корисник исплатило накнаду за експроприсану непокретност. Чињеница да је корисник испунио своје обавезе наводи на закључак да то не може бити основ за промену уписа сопственика на кат. Парцели Све експроприсане парцеле су на дан правноснажности предметног решења постале државна својина са правом коришћења овде заинтересованог лица. Позива се на начело законитости прописано Законом о државном премеру и катастру и позива се на одредбе чланова 96., 97, 98. и 100. истог закона, те појашњава да је последњи упис у земљишној књизи на кат. парцели 1095/1 био 20.12.2007. године док је последњи упис у катастру извршен 08.11.2011. године на основу подобне исправе, односно на основу решења о експропријацији од 07.10.1978. године. Појашњава да је у образложењу решења Општинског суда у Пожаревцу од 30.07.1987. године констатовано да је ИИ као пуномоћнику ГГ исплаћен новац на име накнаде за експропријацију парцеле ... КО Пожаревац и то како за земљиште тако и за засаде. Посебно напомиње да је пред Основним судом у Пожаревцу вођен ванпарнични поступак предлагача ЈЈ и КК који је окончан одбијањем њиховог предлога за одређивање накнаде и за парцелу Том приликом је утврђено да је ранијим власницима ЈЈ, ЂЂ и ВВ односно њиховом наследнику ГГ исплаћена накнада на име свих својинских удела и то како за објекте тако и за засаде. Са свега изнетог, предлаже да суд тужбу одбаци, односно да исту одбије, као неосновану и да обавезе тужиоца да сноси трошкове управног спора, колико исти буду износили.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 28.02.2023. године применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр.111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима и то у складу са одредбом члана 38. став 1. истог закона, у присуству пуномоћника заинтересованог лица и у одсуству уредно позваног тужиоца и туженог органа.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој јавној расправи остао код навода из одговора на тужбу, као и свим наводима, изјавама и поднесцима датим током управног поступка до доношења оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. Закона о управним споровима, ценећи наводе тужбе и одговора на тужбу туженог органа, дату реч пуномоћника заинтересованог лица, као и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Према разлозима образложења оспореног решења и стања у списима ове правне ствари, произлази да је ББ из ..., супруга овде тужиоца АА поднела у његово име Служби за катастар непокретности Пожаревац захтев за исправку грешке-приговор на упис имаоца права коришћења на к.п.бр.... КО Пожаревац у листу непокретности број ... уз који је доставила копију власничког листа зкул.бр.... КО Пожаревац и копију закључка од 09.09.1996. године, имајући у виду да се њен супруг у то време налазио на путу. ББ је тражила да се исправи упис имаоца права на катастарској парцели број ... КО Пожаревац и да се врати упис какав је био у земљишној књизи, односно да као имаоци права буду уписани АА и ЖЖ. Служба за катастар непокретности је разматрала захтев ББ и утврдила да је парцела број ... уписана у лн.бр. ..., да је на њој као ималац права коришћења уписано ПД "ЉЉ" д.о.о. ..., као и да је овакав упис извршен после захтева за исправку грешке-приговора који је поднело ПД "ЉЉ" 21.12.2012. године, а којом приликом је усвојен приговор и уместо до тада уписаних ималаца АА са уделом 40/487 и ЖЖа са уделом 447/487 уписано ПД "ЉЉ" д.о.о. ... као ималац права коришћења са уделом 1/1. Наиме, АА и ЖЖ су били уписани као имаоци права коришћења на парцели бр. ... приликом основања катастра непокретности за КО Пожаревац и тада је преузет последњи упис из земљишне књиге сходно члану 99. став 1. тачка 1. Закона о државном премеру и катастру. Упис ималаца права коришћења АА и ЖЖ на означеној парцели је био све док Служба за катастар непокретности Пожаревац није по приговору ПД "ЉЉ" исправила упис и уместо АА и ЖЖ уписала као имаоца права коришћења ПД "ЉЉ" Кладово са уделом 1/1. Служба за катастар непокретности је наиме, тада утврдила да је дотадашњи упис АА и ЖЖ био погрешан и да није требало преузимати последњи упис из земљишне књиге сходно члану 99. став 1. тачка 1. Закона о државном премеру и катастру, већ је требало преузети последњи упис из катастра земљиште и то каснији у односу на упис из земљишне књиге јер је ПД "ЉЉ" било уписано 08.11.2011. године у катастру земљишта као имаоц права коришћења на парцели број Последњи упис у земљишној књизи је био 20.12.2007. године, а последњи упис ПД "ЉЉ" д.о.о. ... је од 08.11.2011. године. Стога је СКН Пожаревац по приговору ПД "ЉЉ" извршила исправку уписа и уписала их као имаоце права коришћења на кп. бр. ... јер је упис ПД "ЉЉ" у катастру каснији у односу на земљишну књигу сходно члану 100. став 2. Закона о државном премеру и катастру, а имајући у виду одредбу члана 96. став 2. истог закона. Упис ПД "ЉЉ" је извршен на основу решења Секретаријата за привреду и финансије, Одсека за имовинско-правне послове Скупштине општине Пожаревац од 07.10.1978. године којим се експропришу стамбене зграде заједно са осталим објектима који се налазе на к.п.бр. ..., ..., ..., ... све КО Пожаревац, дотадашњим власницима по земљишно књижном стању. Законом о експропријацији прописано је да експропријацијом објеката на грађевинском

земљишту, сопственику престаје право коришћења на земљишту под објектом и земљишту које служи за његову редовну употребу. Како је решењем Секретаријата за привреду и финансије Скупштине општине Пожаревац из 1978. године престало право коришћења дотадашњим имаоцима права коришћења ВВ, ЛЛ и ЋЋ, ПД “ЉЉ” је на основу решења укњижено у катастру земљишта. Служба за катастар непокретности је 21.03.2013. године донела решење којим је усвојен приговор ПД “ЉЉ” извршила исправку уписа ималаца права на парцели ... па је уместо дотадашњих ималаца коришћења АА и ЖЖ уписано ПД “ЉЉ” Дакле, упис имаоца права коришћења на основу решења СКН Пожаревац је извршен након што је усвојен приговор “ЉЉ”. Имајући у виду изнето, захтев за исправку грешке-приговор ББ из ... је одбијен као неоснован. У поступку по жалби АА из ..., размотривши жалбу, ожалбено решење и друге списе предмета, тужени је оценио да је ожалбено решење правилно и на закону засновано, а да жалбени наводи нису од утицаја на другачије решење у овој управној ствари. Ово стога што је по оцени другостепеног органа првостепени орган правилно поступио када је одбио захтев за исправку грешке ББ на упис имаоца права коришћења на парцели број ... као неоснован, будући да је утврдио да је поступајући по захтеву за исправку грешке поднетом од стране ПД “ЉЉ” решењем од 21.01.2013. године усвојио приговор “ЉЉ” обзиром да је утврдио да је приликом оснивања катастра непокретности за катастарску општину Пожаревац требало преузети последњи упис из катастра од 08.11.2011. године, као каснији у односу на упис из земљишне књиге од 20.12.2007. године, у складу са одредбом члана 100. став 2. истог закона. Ово имајући у виду да је упис ПД “ЉЉ” од 08.11.2011. године извршен на основу решења Секретаријата за привреду и финансије, Одсека за имовинско-правне послове СО Пожаревац број 03/1-465-63/77 од 07.10.1978. године, те како се не ради о погрешном упису права коришћења у корист ПД “ЉЉ” д.о.о. ..., то нема законских услова за усвајање захтева странке за исправку грешке у конкретном случају у складу са одредбом члана 137. Закона о државном премеру и катастру. Наиме, како се не ради о погрешном упису права коришћења у корист ПД “ЉЉ” д.о.о. Кладово, то нема ни законских услова за усвајање захтева странке за исправку грешке у конкретном случају. Имајући у виду изнето, наводи жалбе су оцењени као наводи који нису од утицаја на другачије решавање ствари. Са наведеног, одлучено је у складу са одредбом члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 96. став 1. Закона о државном премеру и катастру ("Службени гласник РС", бр. 72/09... 65/13), прописано је да се за имаоца права својине на парцели уписује према стању последњег уписа у катастру земљишта: 1) лице које је у катастру земљишта уписано до 6. априла 1941. године; 2) лице које је у катастру земљишта уписано после 6. априла 1941. године, ако је тај упис извршен на основу исправе која је у време уписа била подобна за стицање права својине на парцели; 3) лице које није уписано на основу исправе у смислу тачке 2) овог става, а уписано је у катастар земљишта у поступку првог премера, који је израђен после 6. априла 1941. године. Одредбом става 2. истог члана закона, прописано је да ако се применом одредаба става 1. овог члана не може уписати ималац права својине на парцели, лице које је последње уписано у катастру земљишта уписаће се као држалац парцеле, ако је парцела у његовом поседу.

Одредбом члана 99. став 1. овог закона, прописано је да у катастарским општинама у којима, поред катастра земљишта, постоји и земљишна књига, књига

тапија, односно интабулациона књига, за имаоца права својине на парцели, објекту и посебном делу објекта уписује се једно од следећих лица: 1) лице које је последње уписано у земљишној књизи, односно књизи тапија; 2) лице које има основ за упис права својине, ако то право изводи од лица из става 1. тачка 1) овог члана.

Одредбом члана 100. истог закона, прописано је да ће се у случају несагласних података катастра земљишта, земљишне књиге, књиге тапија односно интабулационе књиге, упис права својине извршиће се у складу са одредбама члана 99. овог закона, а остали подаци о непокретности сходно подацима катастра земљишта. (став 1.) Ако је у катастру земљишта на основу исправе или у обнови премера касније извршен упис у односу на упис у земљишној књизи, књизи тапија односно интабулационој књизи, упис права својине извршиће се сходно чл. 96, 97. и 98. овог закона. (став 2.)

Одредбом члана 137. став 2. Закона о државном премеру и катастру ("Службени гласник РС", бр. 72/09...18/10) прописано је да се грешке, недостаци и пропусти о уписаним стварним правима на непокретностима, могу исправити у року од пет година од дана уписа у одржавању катастра непокретности, или у року од пет година од дана почетка примене катастра непокретности.

Полазећи од наведеног чињеничног стања и примењених прописа у овој правној ствари, Управни суд налази да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца и да су наводи тужбе неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер тим наводима тужилац није довео у сумњу утврђено чињенично стање, нити је навео околности или доказе који нису цењени у управном поступку, а који би били од утицаја на другачије решење ове управне ствари. Ово стога, што је према налажењу Управног суда, тужени орган правилно поступио када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против ожалбеног решења од 03.11.2014. године, јер је тужени орган правилно нашао да се у конкретном случају не ради о погрешном упису, са ког разлога није било основа ни за исправку грешке у смислу члана 137. Закона о државном премеру и катастру. Наведено са разлога што је упис права коришћења на к.п. бр. ... КО Пожаревац у листу непокретности број ... у корист ПД "ЉЉ" извршен након усвајања приговора ПД "ЉЉ" поводом ког је извршена исправка уписа ималаца права на парцели ... и уместо дотадашњих ималаца права коришћења АА и ЖЖ, уписано ПД "ЉЉ" ..., сходно члану 137., 100. став 2. и 96. став 2. Закона о државном премеру и катастру. Наиме, приликом оснивања катастра непокретности за КО Пожаревац преузет је последњи упис из земљишне књиге на основу којих су АА и ЖЖ уписани као имаоци права коришћења на катастарској парцели број ... КО Пожаревац, сходно члану 99. став 1. тачка 1) Закона о државном премеру и катастру. При том, последњи упис у земљишној књизи извршен је 20.12.2007. године, док је последњи упис у катастру земљишта од 08.11.2011. године, те је у поступку по приговору ПД "ЉЉ" ..., Служба за катастар непокретности Пожаревац утврдила да је дотадашњи упис АА и ЖЖ био погрешан и да је требало преузети последњи упис из катастра земљишта и применити одредбу члана 100. став 2. односно члан 96. став 2. Закона о државном премеру и катастру. Ово стога што је ПД "ЉЉ" било уписано 08.11.2011. године у катастру земљишта, као ималац права коришћења на парцели број 1095/1 на основу решења Секретаријата за привреду и финансије, Одсека

за имовинско-правне послове СО Пожаревац број 03/1-465-63/77 од 07.10.1978. године, а који упис је каснији у односу на последњи упис из земљишне књиге од 20.12.2007. године. Имајући у виду наведено, правилно су тужени и првостепени орган нашли да нема законских услова за усвајање захтева тужиоца за исправку грешке у конкретном случају у складу са одредбом члана 137. Закона о државном премеру и катастру.

Суд је имао у виду навод тужбе да је корисник експропријације извршио своје обавезе и исплатио уговорени износ СИЗ-у за управљање грађевинским земљиштем општине Пожаревац по уговору од 12.01.1978. године, а у циљу изузимања из поседа ранијих власника са предметних парцела, након чега је накнада за експропријацију исплаћена само ДД и ЂЂ, док није исплаћена наследницима ГГ кћерки КК и сину ЈЈ, али је нашао да исти са напред наведених разлога датих у образложењу оспореног решења, а које суд у целости прихвата као правилне и на закону засноване, није од утицаја на другачије одлучивање. При томе, суд указује да тужилац заштиту својих права може евентуално остварити у другом, одговарајућем поступку, пред за то надлежним органом, уколико за то има легитимацију.

Суд је ценио остале наводе тужбе, али имајући у виду наведено, налази да су без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари јер тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ, који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачије одлучивање.

Такође, суд налази да се тужба не може одбацити у смислу предлога заинтересованог лица из одговора на тужбу јер је тужилац био активно легитимисан за подношење предметне тужбе. Ово из разлога што је био странка у управном поступку који је претходио овом управном спору, јер је о његовој правној ствари одлучивано првостепеним решењем, при чему је поводом његове жалбе донето и тужбом оспорено решење. Поред наведеног, треба имати у виду и одредбу члана 33. Закона о основама својинскоправних односа ("Службени лист СФРЈ", бр. 6/80, 36/90, "Службени лист СРЈ", бр. 29/96, "Службени гласник РС", бр. 115/2005) којом је прописано да се на основу правног посла право својине на непокретност стиче уписом у јавну књигу или на други одговарајући начин одређен законом. Обзиром на напред изнето, приговор недостатка активне легитимације на страни тужиоца, истакнут од стране овде заинтересованог лица је неоснован.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на успех у овој управној ствари, па је применом одредаба чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са члановима 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 – одлука Уставног суда, 47/13 – одлука УС, 55/14, 87/18, 18/20), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Суд је одбио, као неоснован, захтев заинтересованог лица за накнаду

трошкова управног спора истакнут у одговору на тужбу, будући да није имао издатке учињене у току или поводом вођења овог спора. Обзиром на изнето, суд је применом одредаба чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са чланом 150. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу III диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 06.03.2023. године, 18 У 21597/18

Записничар
Јасмина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Зорица Китановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КСВ